

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของโปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและ
อารมณ์ต่อภาวะซึมเศร้าของคนพิการ

ผู้เขียน

นางสาวหยาดชล หนูหุ่น

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.हरรรยา เศรษฐบุปผา ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ตาปัญญา กรรมการ

บทคัดย่อ

ภาวะซึมเศร้าในคนพิการเป็นปัญหาทางสุขภาพจิตที่มีผลกระทบอย่างมากทั้งต่อตัว
คนพิการเอง ครอบครัวและสังคม การช่วยเหลือเพื่อลดภาวะซึมเศร้าจึงมีความสำคัญ พฤติกรรมบำบัด
แบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์น่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะใช้ช่วยเหลือคนพิการที่มีภาวะซึมเศร้าได้

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลของโปรแกรมพฤติกรรมบำบัด
แบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ต่อภาวะซึมเศร้าของคนพิการ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 34 ราย
แบบเฉพาะเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้ง 2 กลุ่มมีความคล้ายคลึงกันในเรื่อง
เพศ ระดับคะแนนภาวะซึมเศร้า และอวัยวะที่มีความพิการ กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมพฤติกรรม
บำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ กลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามปกติในสถานที่ทำการศึกษา
เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป 2) แบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเบ็ค (Beck
Depression Inventory I [BDI-IA]) แปลโดยมุกดา ศรียงค์ มีค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา
ของครอนบาค เท่ากับ .82 และ 3) โปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ทดสอบความตรงตามเนื้อหาของโปรแกรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5
ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติ
ทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และสถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. คนพิการในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ มีคะแนนภาวะซึมเศร้าลดลงหลังการได้รับ โปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. คนพิการในกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ มีคะแนนภาวะซึมเศร้าหลังสิ้นสุด โปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและอารมณ์ น้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผลและ อารมณ์สามารถลดภาวะซึมเศร้าของคนพิการได้ โปรแกรมพฤติกรรมบำบัดแบบพิจารณาเหตุผล และอารมณ์จึงน่าจะเป็นทางเลือกในการบำบัดทางหนึ่งที่สามารถนำไปลดภาวะซึมเศร้าในคนพิการ ที่มีภาวะซึมเศร้า เพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตและคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดียิ่งขึ้น

Thesis Title Effect of Rational Emotive Behavior Therapy Program on Depression
Among Disabled Persons

Author Miss Yadchol Noohun

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Thesis Advisory Committee

Lecturer Dr. Hunsa	Sethabouppha	Chairperson
Assistant Professor Dr. Sombat	Tapanya	Member

ABSTRACT

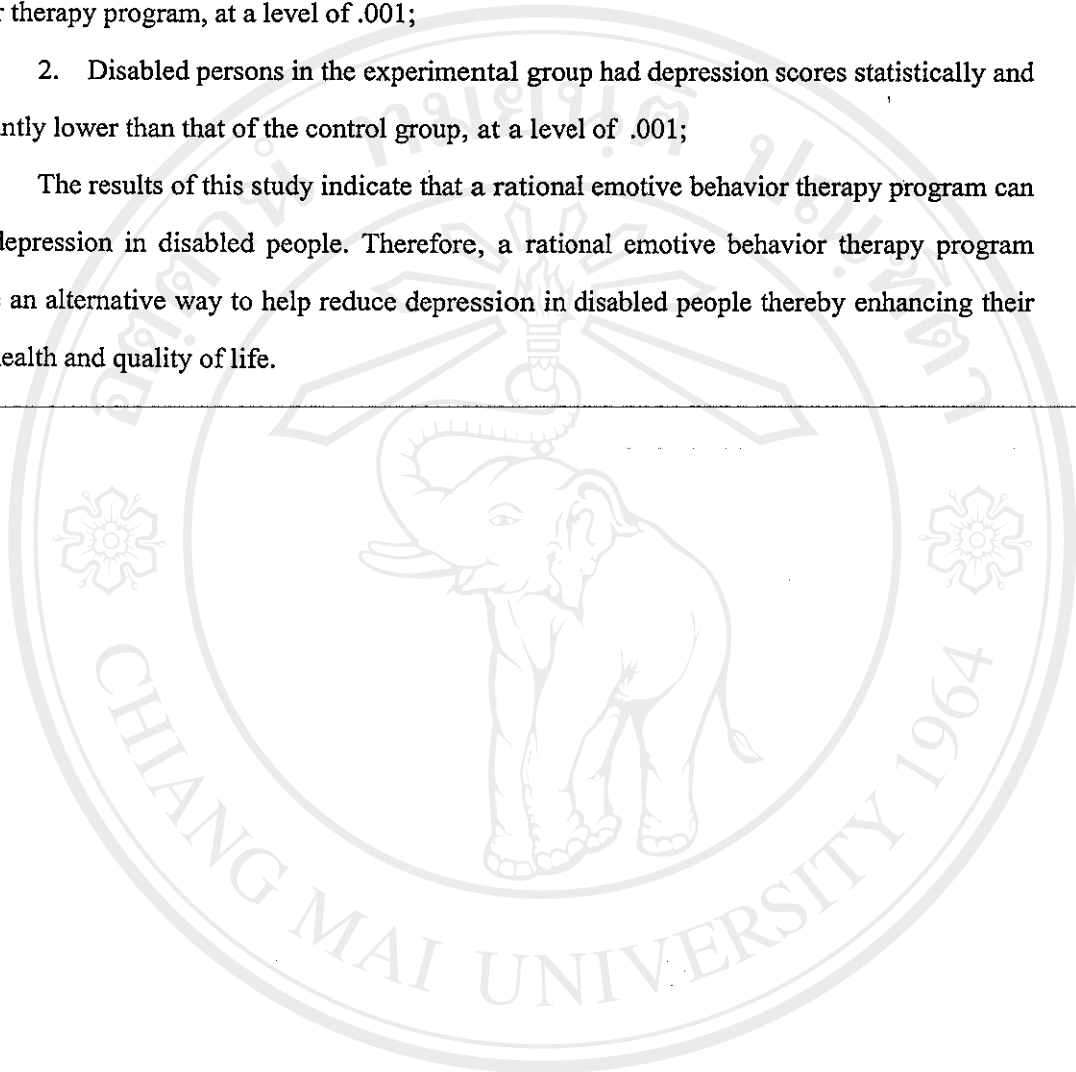
Depression in disabled people is a mental health problem that impacts tremendously on the disabled person themselves, their family, and society. Thus an intervention to reduce depression is important. A rational emotive behavior therapy program is one of alternative interventional strategies that can be utilized to reduce depression in disabled people.

The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of a rational emotive behavior therapy program on depression among disabled persons. Thirty-four subjects were purposively selected and equally assigned into experimental and control groups. The two groups were similar in sex, depression level, and disability. The experimental group received a rational emotive behavior therapy program while the control group received the usual care provided in the normal setting. The research instruments consisted of 1) Recording Form 2) Beck Depression Inventory I (BDI-IA) translated into Thai by Mukda Sriyoung. The reliability of the BDI-IA obtained by using Cronbach's coefficient was .82 and 3) A rational emotive behavior therapy program developed by the researcher and based on literature review. The content validity of the program was confirmed by five experts and the Content Validity Index was 1.00. Data were analyzed using descriptive statistics, independent t-test and dependent t-test.

The results of the study revealed that:

1. After receiving the rational emotive behavior therapy program, the experimental group had a significantly lower score of depression than before receiving a rational emotive behavior therapy program, at a level of .001;
2. Disabled persons in the experimental group had depression scores statistically and significantly lower than that of the control group, at a level of .001;

The results of this study indicate that a rational emotive behavior therapy program can reduce depression in disabled people. Therefore, a rational emotive behavior therapy program could be an alternative way to help reduce depression in disabled people thereby enhancing their mental health and quality of life.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved